

Bilag 6.

Marineministeriet.

København, den 24. Februar 1904.

I Anledning af det i Folketinget af Marineministeren forelagte „Forslag til Lov om Opførelse af Boliger for Søværnet paa Orlogsværftets Grund“ har man, ligesom formentlig det ærede Udvalg, fra Københavns Grundejerforening modtaget en Skrivelse, der hoslægges, indeholdende nogle Betragtninger vedrørende denne Sag, og skønt Ministeriet ikke har Grund til at antage, at de i Skrivelsen udtalte Anskuelse kunne gøre Regning paa Samstemning inden for Udvalget, skal Ministeriet dog ledsage Skrivelsen med et Par orienterende Bemærkninger.

Som det vil ses, er Skrivelsens Konklusion baseret paa to Argumenter:

- 1) at Staten ikke ved at skaffe sine Arbejdere billige Boliger bør gøre det vanskeligt for Grundejerne at faa den Lejeafgift af deres Ejendomme, som de anse for passende, — og
- 2) at Arbejderne ere lige saa vel tjente med Huslejegodtgørelse som med billig Adgang til en god Bolig.

Begge Ræsonnementer ere fejlagtige.

Skulde det første Ræsonnement holde Stik, maatte man bryde Staven over alle de i de senere Aar her hjemme og i Udlandet stærkt tiltagende filantropiske Bestræbelser for at tilvejebringe Arbejderboliger. De gaa jo nemlig alle ud paa at skaffe Arbejderen enten en billigere eller til samme Pris en bedre Bolig end den, den lokale Grundejer ser sin Fordel ved at præstere. Det er maaske ret rimeligt, at Grundejerne som saadanne ikke have særlig Anledning til at se mildt paa disse Bestræbelser, men det er mig dog ikke bekendt, at de ligefrem have opponeret derimod, og de vilde sikkert heller ikke kunne paaregne nogen Sympati for en saadan Optræden. At Staten ikke kan inklude sig paa at begunstige Grundejerne paa Bekostning af dens Arbejdere, er imidlertid sikkert nok, og Staten vilde ikke ved særlig Lov om „Laan til Opførelse af Arbejderboliger“, forelagt af Finansministeren i Folketinget den 27. November f. A. begunstige saadanne Foretagender, dersom den mente, at Hensyn til Grundejerne burde forhindre den deri.

Hvad det andet Ræsonnement angaar, da virker det næsten endnu mere forbausende at se Grundejerforeningen anvende det, eftersom det jo er ensbetydende med at sige, at naar man kun forhøjer Arbejdslønnen, kan man undlade at bygge Arbejderboliger. Urigtigheden af dette Ræsonnement er saa mange Gange paavist, at det skulde synes overflødigt at komme tilbage dertil. Som det udførligt er fremstillet i Bemærkningerne til det Lovforslag, til hvis Behandling det ærede Udvalg er nedsat, og som det ved Lovforslagets første Behandling gjort gældende af de Medlemmer af Tinget, der havde Ordet, er der under vore